

Du Danske sommer jeg elsker dig

Melodi: Otto Mortensen
Tekst: Thøger Larsen

Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig,
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand.
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Kom, kom, kom
i drømme gror under månens horn.

Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdomsjubled' din lovsang ud,
hun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din troldom spændte fra egn til egn.
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg ved, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg ved, dit hjerte er guld endda

Tak for 2018. Vi ses næste år.

Hilsen Foreningen klassisk badeby Liseleje

www.klassiskbadeby.dk

Solen er så rød mor

Tekst: Harald Bergstedt
Melodi: Carl Nielsen

Solen er så rød, mor
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor
og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå?
Tror du det er drenge, mor
der kigger ned på mig?
Og tror du de har senge, mor
og sover li'som jeg?

Hvorfor bli'r det nat, mor
med kold og bitter vind?
Hør den lille kat, mor
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
hør, nu synger stjernerne,
de synger mig til ro!

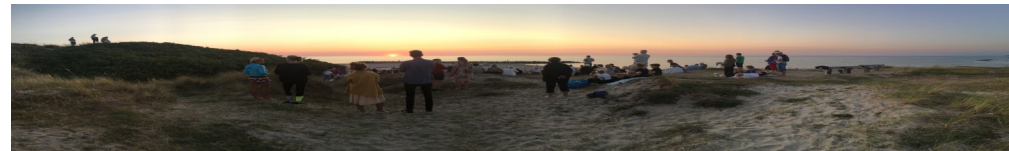
Nu er jord og himmel stille

Bellmann, C.M. 1790 Borup, Marinus 1938

Nu er jord og himmel stille
vinden holder tyst sit vej
og der lyder ingen trille
fra de høje, stille træer.
Kun de fjerne frøers kvækken,
kørs kalden over vang
og et dæmpet slag af bækken
til vor egen stille sang.

Men når sangen er forstummet,
vil vi høre end en klang
lys og klar fra himmelrummet,
det er lærkens aftensang.
Fra i morges inden gryet
har den jublet glæden ud
og sin himmelflugt fornyet
med endnu en tak til Gud.

Tak for dagen, som er omme
for en lang og dejlig dag,
tak for dage, som skal komme
og for dem, der ligger bag.
I det høje lyse fjerne
mødes sangen mild og klar
med den første aftenstjerne
som et kærligt smil til svar.

Liselejevalse

Af: Bror Kalle og Eddie Russel

Bag de mørke graner ligger Asserbo
gennem snævre stier kan man vandre to og to
også Melby mølle er en fredet plet
men skønnest er Liseleje med duft af fiskernes net.
I Liseleje, i Liseleje, der skinner solen fra himlens blå
I klittens gryder lader vi os gennemstege
og ta' en kølig dukkert ovenpå.

I de salte bølger her ved Kattegat
boltrer vi os lystigt i en sommerkåd tagfat
Ikke blot om dagen er her muntert lag
om natten i Liseleje vi danser til det bliver dag
I Liseleje, i Liseleje går dansen lystigt hver
sommernat.
På strandhotellet skinner månens stråler blege
Når vi forlader dansen med vor skat.

Svantes lykkelige dag

Melodi: Benny Andersen
Tekst: Benny Andersen

Se, hvilken morgenstund!
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg' spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op.
Der går en edderkop.
Fuglene flyver i flok
når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt,
Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft.
Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad.
Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå.
Det ka jeg godt forstå.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud,
nøgen, med fugtig hud,
kysser mig kærligt og går
ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sangtekster til Søndag 12/8

Barndommens Land

Benny Andersen

Barndommens land.
Tidens mælketand.
Verden er ny for dit øje.
Folk er to-tre meter høje
så de må bøje sig
ned til dig.

Fluen er blå.
Kilder på min tå.
Og et par myrer du kender
hygger sig på dine hænder.
Skrubtudsen tisser en tår
før den går.

Solen er varm.
Stikker på din arm
ligesom hvepse og bier.
De er så gale. De svier.
Regnormen føles så blød.
Den er sød.

Slog du dit ben
på en kampesten?
Kom - lad mig puste på skrammen.
Vi skal ha lappet dig sammen.
Du må vist hellere få
plaster på.

Verden er stor.
Kaldes 'Moder Jord'.
Der findes børn der må flygte,
men du har intet at frygte.
Ingen skal mishandle dig -
håber jeg.

Græsset er højt
som et fuglefløjt.
Solen er ude af syne.
Putter sig under sin dyne.
Gaber måske - lissom du -
sover nu.

Barndommens land.
Nu er jeg en mand.
Tit har jeg lyst til at love
solskin og dejlige skove.
Men der er lang vej igen.
Sov, min ven.

I et land uden høje bjerge

Tekst & musik: Michael Falch,

I et land uden høje bjerge,
hvor det både regner og sner,
skal jeg leve min dage
og dø den dag det sker
I en plet på verdenskortet
som ingen regner med
Og som let kan blive borte
når vi ikke mere har fred

Mit flag har hverken stjerner,
hammer eller segl
Det dumpede ned fra himlen,
vist nærmest ved en fejl
I et land uden høje bjerge
vil jeg bygge, vil jeg tro
I et land uden høje bjerge
vil jeg bygge, vil jeg bo

Og kommer du som fremmed
så glem alt gammelt had
Vi starter ingen krige -
måske en verdensfred
For i mit folk der banker
hjerter af guld
Det finder vi på flasker
og i den sorte muld

I et land uden høje bjerge
vil jeg bygge, vil jeg tro
I et land uden høje bjerge
vil jeg bygge, vil jeg bo
Det her land har min bedstefar dyrket
i sit ansigts sved
og min mor, hun tog min far og fik mig
- af kærlighed

I et land uden høje bjerge
vil jeg bygge, vil jeg tro
I et land uden høje bjerge
vil jeg bygge, vil jeg bo

Aftenvisse

Tekst: Jeanette Munkesbøl 11. maj 2017/ Melodi: plukker fløjlsgræs

Nu bli'r her stille og vi skal sove
og du skal åbne dit lille sind
mod nattens stjerner og jordens skove
og havets brusen og månens skin
og du skal lytte til alt det tavse
til alle fugle som putter sig
imellem blade og forårsgrene
og til et pindsvin som går sin vej

Og du skal vide at der er glæder
som lige nu er på vej mod dig
at døre åbner sig mens du hviler
imellem skyer og mælkevej
Og at du roligt kan slippe frygten
for al din uro og ensomhed
snart vågner solen og fugle synger
og du vil vågne og synges med

Sensommervise

Musik og Tekst: Kirsten og Finn Jørgensen

Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene,
stille i sind.
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nyrer en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Sommerbrisen danner krusning på søen,
mystisk og sort.
Ståreflokke svæver højt over øen -
snart tager de bort.
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nyrer en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Duft af brænderøg blandt brunlige bregner,
blåsorte bær.
Stille summen mellem blade som blegner -
af'tnen er nær...
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nyrer en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Modne rønnebær bag dybgrønne grene
rødt titter frem -
Går igennem skoven ganske alene -
nu må jeg hjem!
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nyrer en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Dagen går med raske fjed

Tekst: B. S. Ingemann Melodi: C. E. F. Weyse

Dagen går med raske fjed,
dagens børn må ile;
aftenrøden bringer fred,
nattens stjerner hvile.

Lykken gækker store, små,
leger med guldterning;
lykkeligst at hvile på
er fuldendte gerning.

Lidt dog store, mindre små
kan til gavns fuldbringe;
viljen ser Vorherre på,
giver kraften vinge.

Lykkens lunefulde spil
leger ej med sjæle;
alting føjes, som Gud vil,
her er trygt at dvæle.

Blomst skal bære frugt engang
Høst skal følge sommer.
Dag er ej så travl og lang,
Aftenstund dog kommer.

Lad ved dag kun op og ned,
Lykkens terning rulle!
Fandt ved kvæld kun sjælen fred,
Gik det, som det skulle.

Unders stjernerne på himlen

Tekst og musik: Rasmus Seebach

Jeg sætter mig på kanten af din seng,
og du ler til mig.
Verden svinder ind til ingenting,
når jeg ser på dig.
Du ligger lige så musestille,
og virker ubeskriveligt lille
imellem dine mange sjove dyr.
Men i drømmelegen
finder vi to veje
ud mod nye eventyr.

Under stjernerne på himlen
sejler du med mig,
Luk nu stille dine øjne,
så er vi på vej.
Vi sejler over vandet
og ind i drømmelandet,
du og jeg.

Og hvis du bliver skræmt af vinden,
så kysser jeg dig blidt på kinden.
Hvør du end er i fantasien,
vil jeg altid være
her hos dig, min kære.
Læg nu trygt din hånd i min.

Under stjernerne på himlen,
sejler du med mig,
Luk nu stille dine øjne,
så er vi på vej.
Vi sejler over vandet
og ind i drømmelandet,
du og jeg.
Drømmelandet, du og jeg

Fordum var der fred på gaden

Tekst: Vilh. Andersen. Musik: Carl Nielsen

Fordum var der fred på gaden
førend vægtren råbte ni,
slukt var lyset, lukt var laden,
aftengrøden røg i staden,
godtfolk gik fra aftensmaden
fredelig i hi.
Ingen te og sukkerlade,
intet kaffekompagni.
Maskarade, maskarade!
Freden er forbi!

Fordum stod den sikre stige:
Husbond, madmor, husets søn,
datter, svend og dreng og pige,
til at rokke den og vige
fra den vej til himmerige
hjælp ej løn, ej bøn.
Ingen ungdom kom for skade,
Spurgte først, »hvad far vil sige«.
Maskarade, maskarade!
Nu er alle lige.

Go' Nu nat

Musik: Poul Dissing

Tekst: Benny Andersen

Go' nu nat og gå nu lige hjem,
mens du stadig er ved dine fulde fem.
Jeg ved godt, at på din vej
lurer fristelser på dig.
mm... (nynnes)
Go' nu nat og gå nu lige hjem.
Go' nu nat og gå nu lige hjem
eller skævt, når bare du når uskadt frem.
Kig på månen, den er hal'
som en knækket æggeskal.
mm..
Go' nu nat og gå nu lige hjem.
Go' nu nat og gå nu lige hjem.
Der er dem der holder dørene på klem.
Jeg ta'r hele døren a',
venter på dig nat og da'.
mm...
Go' nu nat og gå nu lige hjem.
Vi har sunget, vi har grædt og vi har grint.
I flere timer har vi haft det smadderfint.
Det gi'r no'et at tænke på,
nu da timerne bli'r små.
mm ...
Go' nu nat og gå nu lige hjem.
Go' nu nat, men gå nu ikke bort.
Vi har livet for os selv om det er kort.
Vi skal dele tykt og tyndt.
Bare se at få begyndt,
vi er her ikke kun til pynt,
Go' nu nat og gå nu lige hjem.
Far-nu-vel, men far nu ikke vild.
Der er bedre ting at bruge tiden til.
Gi' din elskede et klem,
inviter ham/hende hjem
til et kærligt sammenkvem.
Far-nu-vel, men far nu lige hjem

Aften – Et hav der vugger sig til ro

Tekst: Juliane Preisler

Melodi: Matti Borg

Et hav der vugger sig til ro nu
en strand der mørkner så blidt
en ren orangerød magi
en fred der rækker vidt
mens vi holder hænder

En nat der nærmer sig så blødt nu
en lyd der stilner om os
en lillalysrød magi
en sjæl der kaster losmens vi lytter bølger

Et lys der sænker sig så tavst nu
en sol så langsomt på vej
en sommernatteblå magi
et sind der åbner sig
mens vi fanger stjerner